

Ngày 15 tháng 8 năm 2022

Rô-ma 9:6-8 (1)

Chủ đề: Chẳng phải những người xưng Đức Chúa Jêsus Christ là Chúa, thì sẽ là môn đồ của Đấng Christ.

Trọng tâm: Nhiều người tin Chúa xưng mình là Cơ-đốc nhân, nghĩa là môn đồ của Đấng Christ, nhưng theo lẽ thật thì họ chỉ là những người **tin có Chúa** mà thôi, chứ họ **chưa tin Chúa** theo đúng nghĩa của chữ **tin** mà Chúa Jêsus đã phán. Cũng vậy, không phải hết thảy những người xưng mình là mục sư thì đều là tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ, vì theo Lời Đức Chúa Jêsus đã phán thì những người nào đến trước Ngài đều là “**quần trộm cướp**”, vì những người đó không được Đức Giê-Hô-Va chỉ định, vì hết thảy các chức quyền đều do Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chọn và chỉ định từ trước khi sáng thế. Người tin Chúa thì phải nhận biết các Lời mà Đức Chúa Jêsus đã rao giảng, đều là Lời của Đức Chúa Cha mà Chúa Jêsus đã nói lại các Lời mà Ngài đã nghe Đức Chúa Cha nói và làm những sự mà Ngài đã thấy Đức Chúa Cha làm và mọi người nào sẽ tin đến Danh Đức Chúa Jêsus Christ, thì cũng phải làm, phải nói như Ngài đã làm, đã nói theo như Đức Chúa Cha truyền cho nói, cho làm vậy. Chữ **tin** mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán (Giăng 3:18), đó là **có đức tin đến, tín nhiệm, tin cậy, sự tin chắc cách thuyết phục, niềm tin vững vàng, làm bạn với, đồng ý với, sở hữu lấy cho mình, chiếm lấy cho mình, kết bạn với, vâng phục, quy phục, làm theo Lời Đức Chúa Trời**. Kết quả của sự **tin** theo đúng nghĩa sẽ khiến cho người ấy nhận được quyền phép trong Lời Đức Chúa Trời mà người ấy đã tin và vâng giữ lấy và làm theo mà được trở nên môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, vì Đức Chúa Jêsus Christ muốn muôn dân trở nên môn đồ Ngài, vì **môn đồ** có nghĩa là **người được dạy dỗ, trung thành với Chúa, yêu mến Chúa và làm được như Chúa đã làm**.
Kinh-Thánh tham khảo: Ê-sai 8; Lu-ca 14; Giăng 10; Rô-ma 8;

Ngày 16 tháng 8 năm 2022

Rô-ma 9:6-8 (2)

Chủ đề: Ai là người thật sự là **người tin Chúa**, theo đúng ý nghĩa của chữ **người tin Chúa (believer)**

Trọng tâm: Đức Chúa Jêsus đã từng quở trách người ta rằng: **Sao các người gọi Ta: Chúa, Chúa, mà không làm theo Lời Ta phán?** Muôn vật đều bởi Đức Chúa Trời mà được dựng nên theo Lời phán của Ngài và như vậy, Đức Chúa Trời là Chúa của muôn vật và Lời Đức Chúa Trời đại diện Đức Chúa Trời. Lời của Đức Chúa Trời được gọi là Con một Ngài, nghĩa là Con kế tự Đức Chúa Trời. Khi chúng ta cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của sự sống mình, thì chúng ta phải nhận biết Đức Chúa Jêsus Christ với Đức Chúa Cha là một, không có ngôi hai hay là ngôi ba như những người thiếu trí hiểu đã nói theo lời truyền khẩu của loài người xác thịt. Khi chúng ta đối diện với Lời của Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh, ấy là chúng ta đang đối diện với Đức Chúa Trời, Ngài là Đấng Tự Hữu Hằng Hữu, nên Lời của Ngài hằng còn với Ngài trong bất kỳ hoàn cảnh nào, ở đâu, thời gian nào và Thần của Đức Chúa Trời (Đức Thánh-Linh) cũng biết rõ chúng ta đang làm gì, nghĩ gì, toan tính gì khi chúng ta làm bất kỳ công việc nào, kể cả khi chúng ta mở Kinh-Thánh ra để làm gì, Ngài cũng biết và Ngài sẽ đả lại chúng ta tùy theo công việc chúng ta làm. Nếu người nào thật sự tin Chúa, người ấy sẽ luôn đặt Lời của Đức Chúa Trời ở trước mặt mình, nghĩa khi chúng ta đối diện với công việc gì mặc dầu, thì Lời của Đức Chúa Trời phải được hiện lên trong tâm trí của chúng ta, đó là công việc của linh hồn chúng ta, vốn một ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi linh tánh mỗi người vậy. Người tin Chúa thật sẽ làm theo Lời Chúa phán để linh hồn mình được sự sống lại mà thờ phượng Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lẽ thật.
Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 18; Châm ngôn 20; Giăng 4;

Ngày 17 tháng 8 năm 2022

Rô-ma 9:9-15 (1)

Chủ đề: Đức Chúa Trời có quyền kén chọn các tạo vật do Ngài dựng nên.

Trọng tâm: Nhiều người tin có Đức Chúa Trời, nhưng họ không để cho Đức Chúa Trời cai trị, mà họ chỉ muốn Đức Chúa Trời ban cho họ những sự họ cần, thậm chí người ta còn làm công việc của Đức Chúa Trời, đó là họ tự quyết định điều họ muốn làm như Lucifer (Satan) đã làm vậy, đó là họ xây các trường gọi cho oai, là trường thần học và người ta chiêu sinh, thu học phí, cấp bằng và họ bắt chước Đức Chúa Trời tấn phong các thi sinh của họ làm chức vụ thầy tế lễ nhà vua! Vậy mà rất nhiều người mang danh là người tin Chúa lại tin những công việc của những người đó mà ủng hộ, tung hô và họ cũng cầu xin Đức Chúa Trời ban phước cho công việc đó! **Vậy thì những người đó có dâng sự vinh hiển cho Đức Chúa Trời không?** Không có chỗ nào trong Kinh-Thánh chép về việc Đức Chúa Trời cho phép người ta làm như vậy. Các tổ chức ra từ các trường thần học đó đã hiểu sai Lời Chúa phán (Ma-thi-ơ 28:19) và họ xưng Đức Chúa Trời có ba ngôi, khiến người ta lú lẫn. Nguyên văn câu 19 là: **Hãy đi khiến muôn dân trở nên môn đồ Ta, báp-tem họ và trong Danh (uy quyền, bôn tánh, thanh danh, sự tôn trọng) của Đức Chúa Cha và của Đức Chúa Con và của Đức Thánh-Linh** (theo The Amplified Bible). Đức Chúa Jêsus Christ không sai người ta lập trường thần học và càng không được phép tấn phong chức thầy tế lễ nhà vua cho người nào, vì các chức vụ đều do Đức Chúa Trời chỉ định, vì kế hoạch tạo nên loài người để tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ là của Đức Giê-Hô-Va và Ngài đã định mọi sự cho kế hoạch của Ngài, ngoài Đức Chúa Jêsus Christ ra, không ai có quyền kế tự Đức Chúa Trời trong kế hoạch của Ngài. Đức Chúa Trời có quyền kén chọn các tạo vật của Ngài và loài người phải vâng phục mọi quyết định của Đức Chúa Trời.
Kinh-Thánh tham khảo: Rô-ma 13; Hê-bơ-rơ 5; Rô-ma 8;

Ngày 18 tháng 8 năm 2022

Rô-ma 9:9-15 (2)

Chủ đề: Đức Chúa Trời muốn làm ơn cho ai, muốn thương xót ai là tùy theo ý Ngài muốn.

Trong tâm: Đức Chúa Trời đã tạo nên muôn vật trong sự khôn ngoan và mưu luận của Ngài, để tìm một dòng dõi thánh và Ngài chọn người này, bỏ người kia trong sự mưu luận của Ngài, vì qua những sự đó mà Đức Chúa Trời nhận biết lòng của người ta trước quyết định của Ngài. Đức Chúa Trời cai trị mọi sự và Ngài ở trong mọi sự, vì thế cho nên người tin Chúa phải biết tin cậy và vâng phục Chúa trong mọi sự, vì nếu Đức Chúa Trời không cho phép, những sự đó sẽ không xảy ra. Loài người xác thịt bị bán cho tội lỗi từ khi còn trong lòng mẹ, bị bốn tánh ích kỷ của ma quỷ cầm buộc, nên người ta thường không thích người khác hơn mình, vì thế cho nên không ít người tin Chúa mà chưa được tái sanh, vẫn bị con người cũ cai trị, không ưa thích người khác được ơn của Đức Thánh-Linh trong khi họ chưa được, nên sanh sự phân rẽ, chống đối, như các anh của Giô-sép đã vì cố Giô-sép được Gia-cốp, cha mình yêu mến, nên đã tìm cách hãm hại Giô-sép vậy. Các thầy tế lễ cả ở thành Giê-ru-sa-lem đã ganh ghét Chúa Jê-sus vì có nhiều người tin theo Ngài và sự ganh ghét đó dẫn họ đến sự phạm tội ác, là vu khống Ngài, bắt Ngài giao cho dân ngoại, để mượn tay dân ngoại mà giết Ngài. Họ làm điều đó vì không biết Ngài là Đấng Christ. Người khôn ngoan có con mắt ở trong đầu, nên hãy nhận biết Đức Chúa Trời cai trị trong mọi sự mà tạ ơn Chúa cho mọi người và cầu xin Đức Chúa Trời ban ơn cho mọi người, Lời Chúa có chép: **Chớ làm sự chi vì lòng tranh cạnh hoặc vì hư vinh, nhưng hãy khiêm nhường, coi người khác như tôn trọng hơn mình. Mỗi người trong anh em chớ chăm về lợi riêng mình, nhưng phải chăm về lợi kẻ khác nữa.**

Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 37; Dân số ký 11; Lu-ca 6; Phi-líp 2;

Ngày 19 tháng 8 năm 2022

Rô-ma 9:16

Chủ đề: Sự thương xót của Đức Chúa Trời ban cho ai thì Ngài làm ơn cho người đó.

Trong tâm: Phần nhiều người cho rằng, vì họ đã tin Chúa và hầu việc Chúa nhiều năm, thì phải nhận được các ơn của Đức Thánh-Linh, nên họ không vui và không chấp nhận những người mới trở lại cùng Chúa sau họ, mà lại nhận được ơn của Đức Thánh-Linh, nên họ đã vu cáo, và cho rằng các phép lạ mà những người mới trở lại cùng Chúa đó làm là công việc của ma quỷ và họ tìm cách phân rẽ những người khác với những người đó. Sứ đồ Phao-lô cũng từng là nạn nhân của ma quỷ mà chống lại công việc của Đức Thánh-Linh, cho tới khi ông được giải cứu bởi quyền phép của Đức Thánh-Linh. Người ta đã thắc mắc tại sao Đức Thánh-Linh lại sử dụng những người như Sau-lô (Phao-lô) mà lại không chọn những người khác tử tế hơn để hầu việc Ngài? Hãy nhớ rằng, từ trên trời cao Đức Giê-Hô-Va đã nhìn xuống loài người và Ngài đã không thấy một người nào tìm kiếm Đức Chúa Trời. Lời Chúa có chép: **Vì Đức Chúa Trời đã nhất mọi người trong sự bợn nhọ, đặng thương xót hết thảy.** Khi Đức Chúa Trời ban ơn cho một người nào, ấy không phải là Ngài vừa giúp xác thịt của người đó, nhưng là để bảo vệ sự sống của người đó, vì các ơn của Đức Chúa Trời ban cho loài người đều thuộc về sự sáng và là sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, chính sự vinh hiển đó bảo vệ linh hồn người đó và thêm sức cho để làm trọn bổn phận của mình ở trước mặt Đức Chúa Trời. Đó là nhờ sự thương xót của Đức Chúa Trời mà chúng ta đều có thể nhận được các thứ ơn của Ngài, như Lời Chúa đã chép: **Vả, bởi sự đầy dẫy của Ngài mà chúng ta đều có nhận được, và ơn càng thêm ơn.** Chúa Jê-sus phán: **Hãy thương xót như Cha các người hay thương xót.**

Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 15; 2 Sa-mu-ên 22; Giảng 1;

Ngày 20 tháng 8 năm 2022

Rô-ma 9:17-18

Chủ đề: Đức Chúa Trời muốn thương xót ai thương xót và làm cứng lòng ai thì Ngài làm.

Trong tâm: Đức Chúa Trời là sự sáng, trong Ngài không có sự tối tăm nào, dù Ngài có thể tạo nên sự sáng và sự tối trong sự khôn ngoan và mưu luận của Ngài. Lời Chúa có chép rằng: **Đức Giê-hô-va phán: Mọi sự này đều bởi tay Ta làm ra, và có như vậy. Đây là kẻ mà Ta đoái đến: tức là kẻ nghèo khó, có lòng ăn năn đau đớn, nghe Lời nói Ta mà run.** Như vậy, sự thương xót của Đức Chúa Trời ban cho loài người cũng có điều kiện, đó là tùy theo lòng của mỗi người mà Đức Chúa Trời đả lại thông qua việc Ngài phán Lời của Ngài và Đức Chúa Trời sẽ nhìn vào lòng của mỗi người mà nhận biết tư tưởng của họ. Đức Giê-Hô-Va không muốn giết Pha-ra-ôn và những người Ê-díp-tô, vì cả thế gian đều thuộc về Ngài, vì thế cho nên Ngài đã chọn A-rôn để thay cho miệng hay ngậm ngừng của Môi-se, mà phán truyền cho Pha-ra-ôn biết ý muốn của Ngài và nếu Pha-ra-ôn vâng phục các mạng lệnh của Ngài mà tha cho dân Y-sơ-ra-ên được tự do đi thờ phượng Đức Chúa Trời, thì chẳng có một người Ê-díp-tô nào phải chết. Thế nhưng Pha-ra-ôn đã không vâng phục các mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va, nên Đức Giê-Hô-Va đã khiến Pha-ra-ôn cứng lòng, cố chấp mà dẫn cả đạo binh của người đuổi theo dân Y-sơ-ra-ên xuống tận biển Đỏ, để bị huỷ diệt hết thảy. Ngày sau rốt này cũng vậy, nhiều người đã tin nhận Đức Chúa Jê-sus Christ, nhưng không chịu cắt bì lòng, không vâng phục các mạng lệnh của Đấng Christ, nên Đức Thánh-Linh khiến họ cứng lòng mà bị huỷ diệt, để răn đe những người khác chớ có cứng lòng. Nếu ai còn giữ những tánh nết không thuận theo bốn tánh của Đức Chúa Trời, thì hãy ăn năn ngay khi được nghe Lời Chúa nhắc nhở, e rằng Ngài khiến cho cứng lòng mà bị hư mất chăng. Chớ cứng lòng trước các Lời răn đe của Đức Chúa Trời.

Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 14; Ê-sai 66; Hê-bơ-rơ 4;